

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., v právní věci **žalobce: R.Z., nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4,** proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2014, č.j. KrÚ 41151/2014/ODSH/13,**

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á .**
II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Rozhodnutím žalovaného uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále „správní orgán prvního stupně“) ze dne 13. 2. 2014, č.j. OSA/P-1763/13-D/40, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f), bod 3 zák. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), čehož se měl dopustit tím, že dne 24. 10. 2013 v době okolo 19:43 hodin jako řidič motorového vozidla tov. zn. VW Crafter, reg. zn. vozidla „X“, překročil v ulici Nádražní (silnice I. třídy č. 36 - směr centrum) v Pardubicích nejvyšší dovolenou rychlost o 37 km/h (po odečtu povolené odchylky), tedy tím, že překročil nejvyšší

dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/h, za což mu byla uložena pokuta ve výši 3.000 Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000 Kč.

Žalobní body:

- Neuvedení místa přestupku.

Žalobce tvrdí, že rozhodnutí správního orgánu neobsahuje přesné určení místa spáchání přestupku. Určení místa ulicí Nádražní (silnice I. třídy č. 36 – směr centrum) v Pardubicích považuje s ohledem na délku ulice za nedostatečné. Odkazuje přitom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 4 As 28/2010-56.

-Doručování písemností v rozporu se zákonem.

Žalobce tvrdí, že jemu, respektive jeho zmocněnkyni nebylo řádně doručováno na elektronickou adresu: „X“, tudíž nelze doručované písemnosti považovat za doručené fikcí. Dle žalobce rovněž došlo k postupu v rozporu se zákonem, když písemnosti byly odesílány nikoliv z elektronické podatelny správního orgánu, nýbrž ze „*soukromé*“ adresy, kde je jako odesílatel uveden „*R.T.*“. Zpráva nebyla v rozporu s ustanovením § 69 odst. 3 správního řádu opatřena elektronickým podpisem. Zmocněnkyně má údajně nastavenou filtraci elektronické pošty tak, že přijata je pouze elektronická zpráva, jejímž odesílatelem je elektronická adresa elektronické podatelny úřadu, žádná taková zpráva však nebyla doručena. Z uvedeného žalobce dovozuje, že za okamžik doručení správního rozhodnutí žalovaného je nutno považovat den, kdy zmocněnkyně žalobce nahlédla do spisové dokumentace.

- Porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu práva na dvojinstančnost řízení.

Zmocněnkyni žalobce nebylo doručeno správní rozhodnutí prvního stupně, žalobce proto nemohl uplatnit relevantní odvolací námitky.

- Nevyzvání k doplnění odvolání.

Žalobce (ani jeho zmocněnkyně) nebyl vyzván k odstranění vad odvolání v souladu s ustanovením § 37 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“), neboť ve spise absentuje doklad o takovém postupu správního orgánu prvního stupně. Žalovaný místo uvedeného postupu vydal pro žalobce překvapivé rozhodnutí (žalobce se odkázal na judikaturu soudů, na nález Ústavního soudu č.j. I ÚS 654/03). Žalobce sám odvolací důvody nespecifikoval, neboť rozhodnutí „*jednak nebylo doručeno a druhak bylo vyhotoveno na základě zjevně neprokazatelného záznamu z měřícího zařízení,*“ tedy žalobce předpokládal jeho zrušení žalovaným podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

- Nesprávné zhodnocení skutkového stavu.

Žalobce se dovolává k žalobě přiloženého odborného posudku, když tvrdí, že ze snímku je patrné, „*že zařízení bylo v době měření poškozené.*“ Dle žalobce tedy pozbylo ověření Českého metrologického institutu platnosti. Rovněž tak tvrdí, že obsluha se v důsledku chybného výběru polohy měření dostala do rozporu s návodem k obsluze měřícího zařízení. Nutnost postupovat v souladu s návodem přitom jednoznačně vyplývá z čl. 29 odst.

2 pokynu Policejního prezidia ČR 1/2010, kterým se upravuje postup při dohledu na bezpečnost a plynulost silničního provozu na pozemních komunikacích. Žalobce tedy tvrdí, že výstup měření je nezákonně použitým důkazem, který je podle § 51 odst. 1 správního řádu nepřipustný. Žalobce usuzuje z absence jakéhokoli dokladu o proškolení dotčených policistů ve správním spise na absenci jejich proškolení k obsluze měřicího zařízení. Dle žalobce tak je dán důvod pro zrušení rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“). Žalobce tvrdí, že správní orgán se nevypořádal s jeho návrhy na provedení dokazování (výslechy svědků, návod k obsluze, absence důkazu za účelem vyvrácení námitky nepřesného označení místa spáchání přestupku).

- Nezdůvodnění materiální stránky přestupku.

Správní orgán v rozporu s ustanovením § 2 odst. 1 zákona o přestupcích neprokázal, jaké konkrétní dopady měl žalobcův čin na zájmy společnosti a jakou mírou tyto zájmy ohrozil. Dle žalobce žalovaný pouze zkopíroval část jiného nepřiléhavého rozhodnutí. Ohledně důležitosti posouzení materiálního znaku přestupku žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 106/2011-77 ze dne 6. 1. 2012.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný setrval na právním názoru uvedeném v odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Ve správním spise je založeno oznámení přestupku ze dne 26. 10. 2013, kde je výslovně uvedeno: „Řidič jednal arogantně a uvedl, že mu nikdy žádný přestupek nebyl doručen a proto ať si napíšeme, co chceme.“ Z uvedené listiny se dále podává, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou místní úpravou na 80 km/h o 37 km/h. Podle záznamu o přestupku ze dne 24. 10. 2013, který byl pořízen v 19:43 hod., byla naměřena rychlost vozidla 121 km/h. Dle detailu fotografie pořízené jako výstup z měřicího zařízení mělo měřené vozidlo reg. značku „X“. Ve správním spise je založen ověřovací list č. 28/13 s koncem platnosti měření silničního rychloměru dne 17. 2. 2014. Dále je ve správním spise založen seznam proškolených policistů k obsluze silničního radarového rychloměru RAMER 10C, mezi nimiž je uvedeno jméno pprap. D.K., tedy jméno policisty, který dle záznamu o přestupku provedl měření. Z úředního záznamu o podezření z přestupku ze dne 24. 10. 2013 je zřejmé, že žalobce se odmítl vyjádřit ve věci, záznam však podepsal. Rovněž je zde uvedeno, že: „Řidič uvedl, že mu „nikdy“ nic „nebylo“ doručeno.“

Ve správním spise je založena plná moc ze dne 13. 1. 2014, která byla udělena žalobcem zmocněnkyni M.V., přičemž text obsahuje žádost o doručování na elektronickou adresu: „X“. Ústní jednání ve věci se konalo dne 29. 1. 2014, přičemž žalobce byl k němu řádně obeslán (ještě před udělením plné moci zmocněnkyni), avšak se k němu nedostavil on ani zmocněnkyně. Při ústním jednání byly provedeny listinné důkazy shora uvedené, včetně evidenční karty řidiče. Žalobce předložil prostřednictvím zmocněnkyně svoje vyjádření k věci.

Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, jímž byl žalobce shledán vinným shora uvedeným přestupkem, vycházelo z výstupu měřicího zařízení (fotografie s uvedením času a rychlosti měřeného vozidla), když správní orgán prvního stupně vzal za prokázané, že u vozidla, které řídil žalobce, byla naměřena rychlost 117 km/h (po odečtení odchylky), když řidič byl ztotožněn dle občanského průkazu. Správní orgán prvního stupně k jednotlivým důkazním návrhům obsaženým ve vyjádření předloženém elektronicky dne 29. 1. 2014 uvedl, že: „...*další opatřování důkazů je zcela nadbytečný úkon.*“ Dále správní orgán prvního stupně rozvedl svoji argumentaci ohledně jednoznačně prokázaného skutkového stavu věci. Zejména zdůraznil, že při jakékoliv chybě obsluhy při měření by chyba byla signalizována a měřicí zařízení by neprovedlo dokumentaci měřeného vozidla. Jako privilegovaný důkaz označil záznam o přestupku s uvedením souřadnic GPS místa měření (nadjezd u Rosic nad Labem – před mostem přes Labe – směr Hradec Králové). V rozhodnutí je opticky zvýrazněno školení měření provádějícího policisty k obsluze radarového rychloměru RAMER 10C. Správní orgán prvního stupně tak uzavřel, že měření proběhlo v souladu s návodem a bylo provedeno ověřeným rychloměrem, který obsluhoval za tímto účelem proškolený policista. Na str. 6 rozhodnutí se správní orgán prvního stupně poměrně obsáhle vypořádal s materiální stránkou přestupku, když v konkrétní rovině uvedl nejvyšší dovolenou rychlost daného úseku, vzal v potaz evidenční kartu řidiče (jeden záznam z r. 2010). Rozhodnutí bylo doručováno na doručovací adresu zmocněnkyně prostřednictvím držitele poštovní licence, bylo uloženo k vyzvednutí a následně dne 25. 2. 2014 vloženo do schránky.

Dne 24. 2. 2014 podala zmocněnkyně žalobce blanketní odvolání, přičemž tvrdila, že rozhodnutí jí nebylo doručeno. Dne 26. 2. 2014 byla odeslána zpráva z elektronické adresy „T.R.“, přičemž součástí odeslané zprávy je identifikace správního orgánu a výzva k odstranění vad podání podle § 37 odst. 3 a § 82 odst. 2 správního řádu. Tato výzva byla zmocněnkyni rovněž vložena do poštovní schránky prostřednictvím držitele poštovní licence dne 18. 4. 2014. Blanketní odvolání doplněno nebylo.

Rozhodnutí žalovaného vydané dne 23. 6. 2014 potvrdilo napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, přičemž zdůraznilo blanketnost odvolání, a tudíž přezkum podle § 89 odst. 2 správního řádu revizním principem. Žalovaný doplnil odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně o odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 83/2013-60 ze dne 4. 12. 2013: „...*pokud byla rychlost vozidla stěžovatele rychloměrem zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze.*“ Ohledně prokázání způsobilosti rychloměru ověřovacím listem odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 42/2011 ze dne 24. 8. 2011, bod 36. Rozhodnutí bylo vloženo do poštovní schránky zmocněnkyně prostřednictvím držitele poštovní licence dne 9. 7. 2014. Dne 28. 7. 2014 se zmocněnkyně žalobce dostavila k nahlédnutí do spisu.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.r.s. bez jednání. Krajský soud se předně zabýval tím, zda žaloba byla podána včas. Žalobce sice tvrdí, že se o rozhodnutí žalovaného dozvěděl až v důsledku nahlédnutí do spisu zmocněnkyni (respektive, že od této doby je třeba počítat lhůtu k podání žaloby), k čemuž došlo dne 28. 7. 2014, nicméně již ze samotného sepisu data žaloby - dne 27. 7. 2014 - je nepochybné, že žalobci byl obsah žalovaného rozhodnutí znám již před tímto datem. Dle názoru krajského soudu je namístě, aby byla včasnost žaloby posuzována s ohledem na jistou nedůslednost ve

způsobu doručování zmocněnkyni žalobce ode dne vložení žalovaného rozhodnutí do poštovní schránky zmocněnkyně, tj. od 9. 7. 2014. Vzhledem k tomu, že žaloba byla krajskému soudu doručena dne 4. 8. 2014, vychází krajský soud z toho, že byla doručena včas (lhůta dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí žalobci podle § 72 odst. 1 s.ř.s.).

Pokud jde o samotný přezkum zákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaného, krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a to z následujících důvodů.

Krajský soud se po přezkoumání napadeného rozhodnutí plně ztotožňuje s právním názorem žalovaného vysloveným v jeho potvrzujícím rozhodnutí a potažmo rovněž s právním názorem vysloveným v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Smyslem soudního přezkumu není podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005 – 130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47, všechny dostupné na www.nssoud.cz).

K jednotlivým žalobním námitkám krajský soud uvádí následující argumentaci.

- K námitce neuvedení místa přestupku.

Místo přestupku je ve výroku rozhodnutí dostatečně specifikováno, tedy takovým způsobem, aby nemohlo dojít k záměně s jiným skutkem. To je s ohledem na pořízenou fotodokumentaci opatřenou GPS souřadnicemi a s ohledem na identifikaci vozidla vyloučeno. Rozhodné je, že v daném úseku byla prokázána místní úprava nejvyšší dovolené rychlosti 80 km /h.

- K námitce doručování písemností v rozporu se zákonem; k námitce porušení práva na spravedlivý proces ve smyslu práva na dvojinstančnost řízení; k námitce nevzývání žalobce k doplnění odvolání.

K námitce ohledně doručování se krajský soud vyjádřil při uznání včasnosti žaloby. To, že bylo zmocněnkyni doručováno prostřednictvím poštovní licence, dle krajského soudu žalobce ve svém důsledku nijak neomezilo na výkon jeho procesních práv. Pokud jde o nedoplnění odvolání, krajský soud vychází z toho, že pokud by žalobce odvolání doplnil, je zcela logické, že by jej doplnil o námitky obdobného nebo téhož obsahu, který vykazují námitky prezentované v žalobě. Tomu ostatně nasvědčuje i žalobní tvrzení, že žalobce sám odvolací důvody nespecifikoval, neboť rozhodnutí „*jednak nebylo doručeno a druhak bylo vyhotoveno na základě zjevně neprokazatelného záznamu z měřicího zařízení,*“ tedy žalobce předpokládal jeho zrušení žalovaným podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Avšak žalobní námitky, jak vyplývá z výroku rozsudku, shledal krajský soud nedůvodnými. Tedy pokud by se snad jednalo o porušení procesního práva žalobce, nemohlo takové porušení vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí.

- K námitce nesprávného zhodnocení skutkového stavu.

Krajský soud vzal ze záznamu o přestupku (fotodokumentace), ověřovacího listu příslušného měřicího radarového rychloměru a z dokladu o proškolení zasahujícího policisty

za prokázané, že vozidlo žalobce bylo změřeno řádně a že nedošlo k žádnému pochybení při obsluze, neboť jinak by měření vůbec neproběhlo v takové podobě, která poskytuje konkrétní výstupy o rychlosti měřeného vozidla. K tomu viz shora citovaná judikatura Nejvyššího správního soudu, na níž již odkazoval žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Tvrdí-li žalobce, že ve správním spise absentuje doklad o proškolení zasahujícího policisty, pak se nejedná o pravdivé tvrzení. Rovněž tak se z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jednoznačně podává, že se správní orgán prvního stupně zabýval důkazními návrhy žalobce, avšak každý z nich vyhodnotil, dle krajského soudu zcela důvodně, jako nadbytečný. Povinnost správního orgánu vypořádat se s důkazními návrhy přitom nelze zaměňovat s domnělou povinností jim vyhovět. S ohledem na jednoznačnost prokázání skutkového děje neprovedl krajský soud dokazování předloženým odborným posudkem.

- K námitce nezdůvodnění materiální stránky přestupku.

Dle názoru krajského soudu se již správní orgán prvního stupně ve svém rozhodnutí na str. 6 přiměřeným způsobem vypořádal s podmínkou naplnění materiální stránky přestupku, a to jak v rovině obecné, tak v rovině konkrétní, ostatně jak již bylo popsáno shora.

Krajský soud je toho názoru, že důvodnost veškerých žalobních námitek byla zcela popřena. Na tomto místě je vhodné upozornit na relevantní soudní judikaturu ohledně rozsahu odůvodnění soudního přezkumu. Podstatné je, aby se správní soud vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13). Rozsah reakce soudu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry (proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení /srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9Afs 70/2008 – 13/ případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní (což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 /odstavec 4 odůvodnění/, usnesení ze dne 11. 3. 2010, sp. zn. II. ÚS 609/10 /odstavec 5 odůvodnění/, usnesení ze dne 7. 5. 2009, II. ÚS 515/09 /odstavec 6 odůvodnění/, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72) tzn., že na určitou námitku lze reagovat i např. tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí soud prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní tak, že toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. Ústavní soud v této souvislosti konstatoval: „...není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (srov. náleze ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68; srov. obdobně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 - 50, bod 21, nebo ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 44/2013 - 30, bod 41, popř. ze dne 3. 7. 2013, č. j. 1 As 17/2013 – 50, bod 17). Úkolem krajského soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. rozsudek NSS ze dne 3.4.2014, č.j. 7 As 126/2013-19).

Krajský soud se ztotožnil s právním názorem žalovaného, dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Náklady řízení:

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu nevznikly takové náklady, které by přesahovaly rozsah jeho obvyklé úřední činnosti.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 31. října 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová